షాక్

భమిడిపాటి భాస్కర కుమారి

గంగాధరం ఆ రోజు ఇంటికి వచ్చేసరికే రాత్రి తొమ్మిదయింది అతడిని చూచేసరికే పరిస్థితి అర్థమయింది అతడి అర్థాంగి పార్వతికి భర్త మనసెరిగి ప్రవర్తించే ఆడది కనుక అతడిని ఇంకేమి ప్రశ్నించలేదు పార్వతి

గంగాధరం లుంగి లోకి మారాడు కాళ్ళు కడుక్కుందుకు పెరటి వైపు వెడుతూ పార్వతీ! అన్నం వడ్డించేసెయ్, ఇంకా చూసుకోవలసిన పయిళ్ళున్నాయి అన్నాడు

గంగాధరం వంటింట్లోకి వచ్చాడు అప్పటికే పీటా కంచం రెడిగా ఉన్నాయి

ఒక్క నిముషం కూచోండి చారు వెచ్చ పెడతాను చెప్పింది పార్వతి

ఆ పూటకు భోజనంలోకి చారే సమస్తం అని అర్థమయింది గంగాదరానికి

గంగాదరానికి ఉద్యోగం వచ్చేనాటికే తండ్రి గతించాడు తండ్రి ప్రావిడెంటు ఫండు వగయిరాలకు తోడు కొంత అప్పు చేసి ఉన్న ఒక్క చెల్లెలు పెళ్ళి చేసి బరువు దింపుకున్నాడు

ఇంకా మిగిలినది ఒక్క తమ్ముడు అతడి చదువింకా ఓ కొలిక్కి రాలేదు చదువు పూర్తి చేయించి తమ్ముడిని నిలబెట్ట వలసిన బాధ్యత గంగాధరం భుజస్కంధాల మీదే ఉంది

ముసలి తల్లి అరు మాసాల బాబు

గంగాధరం ఓ గవర్నమెంటు ఆఫీసులో జూనియర్ అసిస్టెంటు చేతికి వచ్చే జీతం గోచీకి ఎక్కువ అంగవస్త్రానికి తక్కువ దాని మీద గడపవలసిన పొట్టలు తనతో కలుపుకుని అయిదు ఇందులో అయిదవ పొట్ట కొడుకుది అరు మాసాల పసి కూన వాడికి తల్లి దగ్గర పాలు లేవు బూత్ పాలు పడవు విధిగా డాక్టర్లు సూచించిన పాల డబ్బాలు కొనవలసిందే కాలం చూస్తే దిన దినానికి పెరుగుతున్న ధరలు క్షణక్షణానికి దిగ జారుతున్న బ్రతుకలుగానూ ఉంది

నిన్ననే చెప్పింది పార్వతి చంటాడి పాల డబ్బా అయిపో వచ్చిందని అప్పటికి జీతా లందుకుని పది రోజులే అయింది అయినా జేబులో ఈడ్చి తన్నినా ఏగాణి లేదు ఉదయం నుండి ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాడు ఎక్కడా కూడా పుట్టలేదు అప్పు

ఆలోచనలతోనే భార్య వడ్డించిన చారూ మెతుకులూ మృష్టాన్న భోజనంగా భావించి అయిందనిపించాడు గంగాధరం

పార్వతీ! పాల డబ్బా యివాళ తేలేక పోయాను బాధగా అన్నాడు

డబ్బాలో మిగిలిన కాస్త పొడిని కొద్ది కొద్దిగా కలిపి పడుతున్నాను రేపటిదాకా ఫరవాలేదు లెండి చెప్పింది పార్వతి

భార్య మాట వినేసరికి ప్రాణం విలవిల లాడింది గంగాదరానికి

కనీసం పిల్లవాడికి పాల డబ్బా కూడా తేలేని అసమర్థుడి నయ్యాను పార్వతీ ఆవేదనగా అన్నాడు

పార్వతి ఏమీ మాటాడ లేదు మీలాగా గవర్నమెంటు నౌకరి యింకా చాలా మందే చేస్తున్నారు వాళ్ళంతా మీలాగే ఉన్నారా? వాళ్ళ వాళ్ళ స్థాయిని బట్టి వాళ్ళు ఆఫీసులో పని చేస్తున్న సీటుని బట్టి లాఘవంగా జీతంతో బాటు నాతం గూడా సంపాదించుకు రావడం లేదూ? వేసి వెయ్యమంటూ హాయిగా బ్రతకడం లేదూ? ఏమైనా అంటే ఆదర్శా లంటారు ఆదర్శాలు కూడు పెడతాయా అంటే ఆగ్రహం ఒలక బోస్తారు అని అందామనుకుంది పార్వతి కాని అనలేదు

తన భర్త మిగిలిన వాళ్ళలా కాక నీతిగా బ్రతుకుతున్నాడంటే పార్వతికి గర్వమే!

కాని నేటి పరిస్థితి? ఆడపడుచు పెళ్ళికి చేసిన అప్పు యింకా తీరనే లేదు మరిది చదువు ఓ కొలిక్కి రాలేదు మధ్యలో వీడో చంటి వెధవ ఊరిలో మిగిలిన పిల్లలకు హాయిగా బూత్ పాలు పడుతున్నాయి తాగి హరాయించు కుంటున్నారు అలాటిది ఈ వెధవకు అవి పడటం లేదు ఏ జమిందారింటినో పుట్టవలసిన వెదవ కర్మకాలి తన కడుపున పడ్డాడు అనుకుంది పార్వతి

పార్వతి మౌనం భరింపరానిదిగా ఉంది గంగాధరానికి తనను నిలదీసి సాధించినా బాగుండును అనుకున్నాడు

రేపు ఎలాగైనా పాల డబ్బా తెస్తాను పార్వతి అని లేచాడు

* * * *

ఫయిలు ముందు వేసుకుని కూర్చున్నాడన్న మాటేగాని మనసు వాటిమీదకు పోవడం లేదు గంగాదరానికి కనీసం సాయంత్రానికైనా పాల డబ్బా కొనాలి లేకపోతే పిల్లాడికి పాలుండవు పాల డబ్బా కొనాలంటే కనీసం నలభై రూపాయ లుండాలి ఎవరిస్తారు?

ఇంతలో బుర్రుమని స్కూటరు శబ్దం వినిపించింది ఎదురుగా లింగరాజు వస్తూ కనిపించాడు లింగరాజుకు కూడా తన ఆఫీసులోనే ఉద్యోగం అతడి సీటు డిస్పాచ్ సెక్షను

లింగరాజూ తనూ చిన్నతనం నుండి స్నేహితులే అతడూ తనూ యించు మించు ఒకే మారు ఉద్యోగంలో చేరారు ఆనాడు యిద్దరి స్థితీ ఒకలాటిదే మరి ఇవాళ? లింగరాజు పరిస్థితి వేరు పెద్ద యిల్లు కట్టాడు ఈ రోజు కట్టిన జత రేపు తొడగడు స్కూటరు మెయిన్‌టెయిన్ చేస్తున్నాడు వాళ్ళకూ వాళ్ళకూ అప్పుడప్పుడు అప్పులు కూడా ఇస్తూంటాడని వినికిడి

మరి తనో? ఎక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే అన్నట్టుంధి తండ్రి కాలం నాటి పాత సైకిలే ఈ నాటికీ తన వాహనం ఏమిటి తేడా?

ఆదర్శాలనే ఉచ్చులోంచి బయట పడితే గంగాదరం లింగరాజు కంటె ఎక్కువే సంపాదించ గలడు అతడి సీటు కూడా అందుకు తగ్గదే అయినా గంగాదరం ప్రాణమయినా తృణప్రాయంగా విడుస్తాడు గాని తను నమ్మిన ధర్మానికి విరుద్ధంగా ఎంత మాత్రం నడవ డానికి ఇష్టపడడు మనసు దారిని మనసు ఆలోచిస్తున్నా అతడి కళ్ళు మాత్రం ముందున్న పయిలులోకే చూస్తున్నాయి చేతులు ఆ ఫయిలుకు సంబంధించిన నోటు వ్రాస్తూనే ఉన్నాయి

నమస్కారం గంగాధరంగారూ!

గంగాధరం తల పైకెత్తి చూచాడు ఎదురుగా కాంతయ్య కాంట్రాక్టరు కాంతయ్య

మీ ఫయిలే చూస్తున్నాను ఇదుగో యిప్పుడే ఇంజినీరుగారి దగ్గరకు పంపుతాను అని చుట్టు పక్కల అటెండరు ఎవరూ కనిపించక పోవడంతో తనే పట్టు కెళ్ళాడు గంగాధరం

మరో అరగంటలో గానే సంతకా లయిన ఫయిలు పట్టుకుని తిరిగి వచ్చాడు గంగాధరం

కాంట్రాక్టరు కాంతయ్య యాభయి రూపాయ లివ్వ బోయాడు

గంగాధరం మనసు గందరగోళ పడింది మనసు కొద్ది క్షణాల పాటు ప్రలోభానికి లోనయింది కాంతయ్య ఇచ్చే ఆ నోటందుకుంటే పిల్లాడికి పాల డబ్బా కొనగా పైగా పది మిగులు తుంది మనసు ఊగింది చేయి కూడా ముందుకు రాబోయింది

కాని నిగ్రహించుకున్నాడు గంగాధరం

'సారీ కాంతయ్య గారూ! నా డ్యూటీ నేను చేశాను దానికి దీనితో పనేమిటి? మీ కాగితం డిస్పాచ్ సెక్షన్‌కు పంపిస్తాను అన్నాడు

సరే! నీ ఖర్మ! అన్నట్టు ఓ చూపు చూసి డిస్పాచ్ వైపు నడిచాడు కాంతయ్య

అన్యమనస్కంగా ఏదో ఆలోచిస్తూ కూచున్న

గంగాధరానికి ఇంజినీరు గారు రమ్మంటున్నారంటూ కబురు తెచ్చాడు అటెండరు.

గంగాధరం వెళ్ళాడు. ఇంజనీరు గారు గంగాధరాన్ని చూచి, "చూడు గంగాధరం! ఉదయం నుండి చూస్తున్నాను. ఏదో పోగొట్టుకున్న వాడిలా ఆలోచనలతో మునిగి పోయినట్టు కనిపిస్తున్నావు. డబ్బు యిబ్బంది ఏమయినా కలిగిందా?" అని అడిగారు. ఆయనకు గంగాధరం గురించి పూర్తిగా తెలుసు. పై సంపాదనకు చేయి చాచడనీ తెలుసు. అందుకే ఎవరి దగ్గర నుండి ఎటువంటి వత్తిడులు వచ్చినా గంగాధరం సీటు మార్చ లేదాయన. గంగాధరం లాంటి వాళ్ళు ఏ కొద్ది మంది ఉన్నా నేడు దేశం ఈ స్థితిలో ఉండేది కాదని ఆయన నమ్మకం.

ఆఫీసరు గారే స్వయంగా తన క్షేమ సమాచారాలు విచారించడంతో గంగాధరానికి ఏను గెక్కినంత సంబరం కలిగింది.

"అబ్బెబ్బె! అలాటి దేం లేదుసార్!" అన్నాడు అభిమానంగా.

"గంగాధరం! మొహమాట పడకు." తిరిగి చెప్పారు ఇంజనీరు గారు.

గంగాధరం కాదుకాక కాదన్నాడు. ఇంజనీరుగారు చేసేదేంలేక "సరే నీ యిష్టం" అన్నట్టు ఊరకుండి పోయారు.

గంగాధరం ఇంజనీరు గారి రూము నుండి బయటకు వచ్చేసరికి ఆఫీసు స్టాఫంతా దగ్గరలో ఉన్న హోటలుకు వెళ్ళి పోయారు.

తనూ హోటలు వైపు నడిచాడు గంగాధరం.

హోటలు గుమ్మంలోనే ఎదురు పడ్డాడు గంగాధరం కొలీగ్ సదాశివం. గంగాధరం సదాశివాన్ని చూచి, "బ్రదర్! ఓ నలభయి రూపాయలుంటేసర్దగలరా?" అభిమానం చంపుకుని అడిగాడు.

సదాశివం విచారంగా మొహం పెట్టి, "సారి బ్రదర్! ఏమనుకోకండి. ఈ నెలలో మా శ్రీమతి పట్టు చీర కొనేసింది. దాంతో పైసలారిపోయాయి. పోనీ అంటే మన ఆఫీసులో కూడా ఏ బేరమూ తగుల లేదు." అని వెకిలి నవ్వొకటి విసిరి, "సరేగాని బ్రదర్! మీ సీటు బంగారు బాతు. మీరు వినియోగించుకోవాలే గాని మాలాటి వాళ్ళకే సర్దగలరు." అన్నాడు సదాశివం.

"సరే! ఇక మిగిలిందల్లా లింగరాజే!" స్వగతంలా అనుకున్నాడు గంగాధరం.

అది సదాశివానికి వినిపించింది. "ఏమిటి?లింగరాజా నడుగుతారా? అడగండి. నాదేం పోయ్యింది? కాని అతడు ఊరికే మాత్రం యివ్వడు బ్రదర్! ఏదయినా తాకట్టు పెడితేనే యిస్తాడు." చెప్పాడు సదాశివం.

"బ్రదర్! మీకూ నాకూ తేడా ఉంది. లింగరాజు నన్నెప్పుడూ అలా అడగడు." ధీమా ధ్వనించింది గంగాధరం కంఠంలో.

"సరే! మీ నమ్మకాన్ని నేనెందుకు కాదనాలి. వెళ్ళి తప్పకుండా ట్రై చెయ్యండి." పొడిపొడిగా అన్నాడు సదాశివం.

సదాశివం చెప్పినది నిజమే కావచ్చు. కాని

లింగరాజు తన బాల్య స్నేహితుడు కదా! తనకు కూడా తాకట్టు లేందే యివ్వనంటాడా? పైగా యింతవరకూ ఎప్పుడూ లింగరాజు దగ్గర అప్పు తీసుకోలేదు. దానివల్ల స్నేహం పాడవ వచ్చున్నదే తన ఉద్దేశ్యం. సాయంత్రం లింగరాజింటికి వెళ్ళాలి. అడిగితే తప్పక ఇస్తాడన్న నిర్ధారణకు వచ్చాడు గంగాధరం.

ఈలోగా ఆఫీసు టయిము కూడా అయిపోయింది. ఒక్కొక్కరే తమ తమ సీట్లు సర్దుకుని వెళ్ళి పోతున్నారు. లింగరాజు కూడా స్కూటరెక్కేశాడు.

గంగాధరం కూడా లేచాడు. పాత కాలం నాటి సైకిలు దొర్లించుకుంటూ రోడ్డెక్కాడు. పాల డబ్బాకు కావలసిన డబ్బు ఎక్కడా పుట్టలేదు. పాల డబ్బా లేందే యింటికి వెళ్ళలేడు. వెళ్ళి పార్వతి మొహం చూడలేడు

తీరా లింగరాజింటికి వెళ్ళి దేహి అనేసరికి అతడు కాదంటే? కొంప మునిగిందేం ఉంది? ఇందరిచేత కాదని పించుకోగా లేంది యిక లింగరాజేనా అంత తీసి పోయింది. బాల్య స్నేహితుడే కదా? కాదనడు ఒకవేళ కాదన్నా అంతగా బాధపడక్కర లేదని ఆలోచించాడు సైకిలెక్కాడు.

హుషారుగా లింగరాజింటి వైపు పోనిచ్చాడు గంగాధరం

గంగాధరం వెళ్ళేసరికి లింగరాజు హాల్లో టి వి చూస్తూ కనిపించాడు. గుమ్మంలోనే నిలబడి పోయాడు గంగాధరం సంకోచంగా.

గుమ్మంలో నిలబడ్డ గంగాధరాన్ని చూచాడు లింగరాజు.

"అదేమిట్రా? కొత్తవాడిలా అలా నిలబడి. పోయావు. రా! రా!" అంటూ ఆహ్వానించాడు లింగరాజు. ఇంటి లోపలి నుండి బిస్కట్లు, ఏపిలు ముక్కలు తెప్పించాడు. ఫ్రిడ్జి తెరచి కూల్ డ్రింకు యిచ్చాడు.

ఆ మర్యాదలకు ఉబ్బి తబ్బిబ్బయాడు గంగాధరం. కొంతసేపు యిబ్బందిగా కూచున్నాడు. లింగరాజును డబ్బడగాలనుకున్న మాట నోటి చివరి దాకా కనీసం ఏ వందసార్లో వచ్చి ఉంటుంది ఆ కాస్తసేపటిలోనూ కాని అడగలేక పోయాడు

మరి కొంతసేపయాక, వస్తాన్రా!" అన్నాడు సోఫాలోంచి లేచి

లింగరాజు గంగాధరం వైపు చూచి, ఏదో పని మీద వచ్చినట్టున్నావు అదేదో చెప్పకుండానే వెళ్ళిపోతున్నా నంటావు. పనేమిటో చెప్పు." అన్నాడు.

"అబ్బె! పనేం లేదులే!"

"ఊరుకోరా వెధవ మొహమూ నవ్వూనూ. నా దగ్గర కూడా మొహమాటమే?" కాస్త నిష్ఠూరం ధ్వనించింది లింగరాజు కంఠంలో

గంగాధరం కాస్త మెత్తబడ్డాడు. మిత్రుడి ఆదరానికి పొంగి పోయాడు.

"మరేంలేదురా! ఓ నలభయి రూపాయలు సర్దగలవేమోనని.... చంటాడికి...." అంటూ నసగ సాగాడు.

"పాలడబ్బా కొనాలంటావు. అంతేనా? నీ మొహమాటం మండిపోనూ!" అని లేచి లోపలకు వెళ్ళి ఓ వంద నోటుతో తిరిగి వచ్చాడు లింగరాజు. దానిని గంగాధరానికి అందించబోయాడు.

గంగాధరం ఆ నోటు అందుకోకుండా, "నాకు కావలసినది నలభయ్యేరా!" అన్నాడు.

"చాల్లేవోయ్ చెప్పొచ్చేవ్! పట్టు కెళ్ళు" అని

వందనోటు గంగాధరం చేతిలో కుక్కాడు లింగరాజు

గాలిలో తేలుకుంటూ యింటికి చేరుకున్నాడు గంగాధరం.

* * * *

జీతాలందాయి. తల్లికి జబ్బు చేసింది వైద్యం ఖర్చులతో చేతిలో పైస మిగలలేదు గంగాధరానికి.

ఓ రోజు సిగ్గుపడుతూ లింగరాజు దగ్గరకు వెళ్ళి పరిస్థితి సాకల్యంగా వివరించి, "ఏమీ అనుకోకురా లింగరాజూ! అన్నమాట ప్రకారం నీ డబ్బు నీకు తిరిగి యివ్వలేక పోయాను." అన్నాడు గంగాధరం.

"డోంట్ బాదర్!" అన్నాడు లింగరాజు.

మరో వారం గడిచింది

ఆఫీసులో ఓ రోజు గంగాధరం దగ్గరకు వచ్చాడు లింగరాజు.

"ఒరేయ్ గంగాధరం! ఇంట్లో గ్యాస్ సిలిండరు అయిపోయిందని మనిషిని పంపిందిరా మా ఆవిడ." అన్నాడు.

ఉన్నపళాన డబ్బు తెమ్మంటాడేమోరా భగవంతుడా అని గుండె గుబుక్కుమంది గంగాధరానికి.

లింగరాజే తిరిగి అందుకుని, "మరేం లేదు. నీ సైకిలు ఒకసారి యిచ్చావంటే మా మనిషి కిచ్చి పంపిస్తాను. వాడు ఇంట్లో గ్యాస్ సిలిండరు పడేస్తాడు. రేపటికి మళ్ళీ నీ సైకిలు నీ కందిస్తాను." అన్నాడు.

"హమ్మయ్య!" అనుకుంది గంగాధరం మనస్సు.

"దానిదేం పోయిందిరా! దానికి నువ్వింతగా చెప్పాలా!" అని సైకిలు తాళం అందించాడు గంగాధరం

మూడు రోజులు గడిచాయి. సైకిలు జాడ లేదు. లింగరాజు దాని ఊసే ఎత్తడం లేదు.

ఉండబట్టలేక ఓ రోజు లింగరాజు నడిగాడు గంగాధరం.

"అన్నట్టు చెప్పడం మరిచానురా. ఆనాడు నువ్వు సైకి లిచ్చావా! మా వెధవ దాని హ్యాండిలు బారు విరగ్గొట్టాడు. ఏ రోజు కారోజే కుదరడం లేదురా. కొత్త బారు వేయించి రేపిస్తానులే." అన్నాడు లింగరాజు

మరో నాలుగు రోజులు గడిచాయి లింగరాజు సైకిలు మాట ఎత్తడం లేదు.

ఓ రోజు సాయంత్రం లింగరాజింటికి వెళ్ళాడు గంగాధరం.

ఆ రోజు కూడా లింగరాజు మర్యాదలలో ఏ తేడా కనిపించ లేదు

చివరగా యిక వెళ్ళి పోబోయే ముందు, "ఒరేయ్ లింగరాజూ! నీకు పని తొందరలో సైకిలు హ్యాండిల్ బారు వేయించడం కుదిరి ఉండదు ఆ డొక్కు సైకిలుకు కొత్త బారెందుకు? పాత దానినే వెల్డింగు చేయిస్తాను." అన్నాడు గంగాధరం.

ఆ మాటమీద లింగరాజు చిరు నవ్వు నవ్వి, "ఒరేయ్ గంగాధరం! ఆ గంగాధరుడి నివాసం వెండి కొండ మరి అతడి భార్యో? సర్వమంగళ. అయినా అతడిది బిచ్చపు బ్రతుకే

అలాగే నువ్వు పని చేసే సీటు కూడా బంగారు' కొండ నువ్వు దానిని సద్వినియోగం చేసుకోలేక పోతున్నావు.

నీ సైకిలుకు ఏమి కాలేదు " అనీ పక్క నున్న షెడ్డు వైపు చూపించి, "అదిగో! అందులో నిక్షేపంగా ఉంది నువ్వు ఎప్పుడయినా పట్టు కెళ్ళ వచ్చు కాని, ఒక షరతు " ఆగాడు లింగరాజు

"ఏమిటా షరతు?" ఆత్రుతగా అడిగాడు గంగాధరం.

"ఒరేయ్ గంగాధరం! సొమ్ము ఎప్పుడూ తేరగా రాదురా. నేను నీకు వంద రూపాయ లిచ్చానా?దానికి వడ్డీగా నెలకూ నూటికి పది రూపాయల చొప్పున వడ్డీతో సహా మొత్తం సొమ్ము చెల్లించు సైకిలు అప్పుడు పట్టు కెళ్ళు. ఆ వడ్డీ కూడా నీకు కన్సెషను రేటు సుమా!" అన్నాడు లింగరాజు.

గంగాధరానికి బుర్ర గిర్రున తిరిగింది. సదాశివం చెప్పిన మాటలు దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా ప్రతిధ్వనింప సాగాయి చెవుల్లో

లింగరాజుకు ఏ జవాబూ చెప్పలేక బేలగా చూస్తూ వెనుదిరిగాడు గంగాధరం □